

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 671
van **MARTINE Taelman**
datum: 5 september 2018

aan **JO Vandeurzen**
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Bijzondere jeugdzorg - Tandzorg

In een interview met Sociaal.Net zegt Sarah Van Nieuwenhove dat niet alle kinderen in de jeugdhulp tandverzorging krijgen. Dat betekent dat wanneer ze de instelling verlaten ze een slecht gebit hebben en dat als ze op 18 jaar naar de tandarts gaan hun tandverzorging wel heel erg duur wordt.

Omdat verwaarlozing van mondgezondheid vaak in verband wordt gebracht met allerlei gezondheidsklachten (ondervoeding, gewichtsverlies, hart- en vaatandoeningen, diabetes, enz.) werd een nieuw samenwerkingsverband aangegaan tussen het Verbond der Vlaamse Tandartsen, het departement Mondgezondheidswetenschappen van de KU Leuven, de vakgroep Tandheelkunde van de UGent en de Vlaamse Beroepsvereniging Tandartsen. Het nieuwe samenwerkingsverband heeft tot doel betere mondzorg aan kwetsbare mensen aan te bieden.

Het federaal niveau doet inspanningen om kinderen vanaf hun geboorte regelmatig een tandarts te laten consulteren. Daarom is al heel wat jaren basistandzorg voor kinderen jonger dan 18 jaar gratis.

1. Gaan alle kinderen die verblijven in de jeugdhulp jaarlijks naar de tandarts? Zo niet, waarom niet?
2. Is er een duidelijk zicht op de toestand van het gebit van de jongeren die verblijven in jeugdhulp? Zo ja, hoe is die toestand? Zo niet, is het niet wenselijk om in de jeugdhulp ook een duidelijk zicht te krijgen op de gezondheidstoestand van de jongeren en in het bijzonder aandacht te besteden aan preventieve gezondheidszorg, in casu tandzorg?

ANTWOORD

op vraag nr. 671 van 5 september 2018

van **MARTINE Taelman**

1. Artikel 13, 6° van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 1994 inzake de erkenningsvoorwaarden en de subsidienormen voor de voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand formuleert als erkenningsvoorwaarde dat er in een passende medische verzorging voorzien moet worden en dat medische voorschriften nageleefd moeten worden. Hoe dit ingevuld wordt, is de verantwoordelijkheid van de voorziening. Het lijkt ons in elk geval een goede praktijk dat voorzieningen met hun minderjarigen jaarlijks een tandarts bezoeken. Inzake subsidiëring is de courante medische zorg vervat in de forfaitaire subsidie die organisaties ontvangen. Voor buitengewone medische handelingen, zoals orthodontie of parodontologie, kan een bijkomende subsidie voor bijzondere kosten toegekend worden.

Binnen de gemeenschapsinstellingen is een dagelijkse medische opvolging mogelijk door de eigen verpleegkundige dienst. Bij tandpijn zal de verpleegkundige een eerste inschatting doen en verder afspraken maken voor een tandartsbezoek. In sommige campussen is dat een afspraak bij de wekelijkse interne tandarts, op andere plaatsen wordt een afspraak met een externe tandarts gemaakt. Soms is hiervoor politiebegeleiding nodig.

Orthodontie wordt altijd ingeschat door de eigen huisarts met de behandelende orthodontist van de jongere. Vaak wordt een begeleiding voortgezet tijdens dag- of weekendbezoeken thuis.

Jaarlijkse tandzorg kan bij langdurige verblijven ingepland worden, maar de korte verblijfsduur maakt dit niet altijd mogelijk/nodig.

2. Zonder een duidelijk zicht te hebben op de toestand van het gebit van jongeren, blijkt noch uit contacten met gebruikersorganisaties, noch uit signalen van de organisaties of uit andere meldingen dat tandzorg voor jongeren die in voorzieningen verblijven problematisch is. Jongerenwelzijn zal de problematiek agenderen op het structurele overleg met de koepelorganisaties om beter zicht te krijgen op de thematiek en om, indien nodig, verdere afspraken te maken.